

กิจการสัตวแพทย์ในประเทศญี่ปุ่น

ธีรพงศ์ ธีรภัทรสกุล

ทาเคโอะ ซาไก

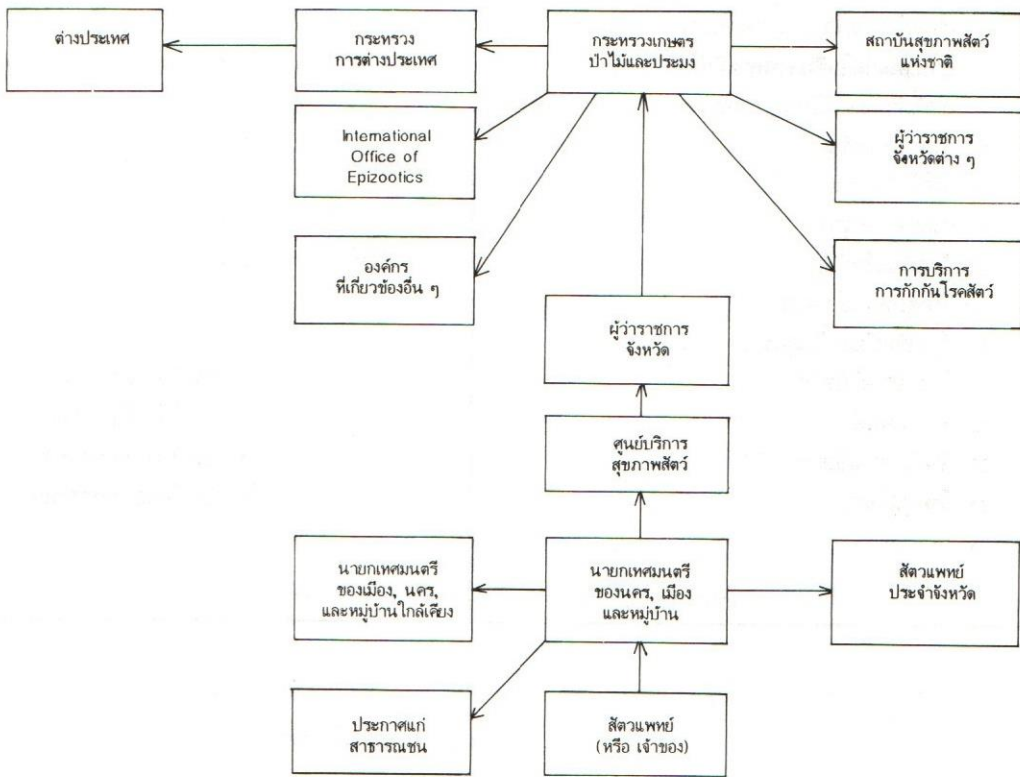
(ต่อจากฉบับที่แล้ว)

5. สุขศาสตร์การสัตว์ (17)

หน่วยงานที่รับผิดชอบเรื่องสุขศาสตร์การสัตว์ในญี่ปุ่นคือ ฝ่ายสุขภาพสัตว์ สำนักงานปศุสัตว์อุตสาหกรรม กระทรวงเกษตร ป่าไม้ และประมง สำนักงานปศุสัตว์อุตสาหกรรมทำงานโดยอาศัยศูนย์บริการสุขภาพสัตว์ (Livestock Health Service Centres, LHSCs) ซึ่งมีสำนักงานกระจายอยู่ทุกจังหวัดใน 47 จังหวัดทั่วประเทศ

แต่ละจังหวัดมีผู้ว่าราชการจังหวัด ผู้ซึ่งตามกฎหมาย

หมาย เมื่อเกิดโรคสัตว์ขึ้น สัตวแพทย์ (หรือเจ้าของ) ต้องรายงานให้ทราบ โดยผ่านทางนายกเทศมนตรีของนคร หรือ เมือง หรือ หมู่บ้าน จากนั้นผู้ว่าฯก็จะรายงานให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร ป่าไม้ และประมง ทราบเพื่อการดำเนินการที่เหมาะสมต่อไป หน่วยราชการอื่นๆที่เกี่ยวข้องในระดับสูง ก็จะได้รับรายงานเช่นกัน ระบบในการรายงานโรคแสดงไว้ข้างล่างนี้



ระบบการรายงานโรค

ตามกฎหมายเกี่ยวกับการควบคุมโรคติดเชื้อของสัตว์ โรคที่กำหนดไว้ว่าเป็นโรคติดต่อและต้องรายงานเมื่อเกิดโรค มีดังต่อไปนี้

ชนิดของโรค	ชนิดของสัตว์
<ol style="list-style-type: none"> 1. รินเดอร์เปสต์ 2. โรคปอดและเยื่อหุ้มปอดอักเสบติดต่อ 3. โรคปากและเท้าเปื่อย 4. เอนซูโอติคพีเวอร์ 5. โรคสมองอักเสบติดต่อ 6. โรคพิษสุนัขบ้า 7. โรคกาฬ 8. โรคไขขา 9. เฮโมรายิกเซพติซีเมีย 10. บรูเซลโลซิส 11. วัณโรค 12. พาราทูเบอร์คูโลซิส 13. ไพรโรพลาสโมซิส (เฉพาะที่เกิดจากเชื้อที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง) 14. อานาพลาสโมซิส (เฉพาะที่เกิดจากเชื้อที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง) 15. โรคมงคัลลอปิซ 16. โรคโลหิตจางติดต่อในม้า 17. โรคอหิวาต์สุกร 18. ออฟริกันสไวน์ฟีเวอร์ 19. โรคตุ่มหนองในสุกร 20. โรคไขหนึ่งแดงในสุกร 21. โรคอหิวาต์เป็ดไก่ 22. พาร์วูเลอซิส 23. โรคนิวคาสเซิล 24. โรคพูลโลรัม 25. เฟลล์บรูต 	<p>โค กระบือ แกะ แพะ สุกร</p> <p>โค กระบือ</p> <p>โค กระบือ แพะ แกะ สุกร</p> <p>โค กระบือ</p> <p>โค กระบือ ม้า แกะ แพะ สุกร</p> <p>โค กระบือ ม้า แกะ แพะ สุกร</p> <p>โค กระบือ ม้า แกะ แพะ สุกร</p> <p>โค กระบือ แพะ แพะ สุกร</p> <p>โค กระบือ แพะ แพะ สุกร</p> <p>โค กระบือ แพะ แพะ สุกร</p> <p>โค กระบือ แพะ แพะ</p> <p>โค กระบือ แพะ แพะ</p> <p>โค กระบือ ม้า</p> <p>โค กระบือ</p> <p>ม้า</p> <p>ม้า</p> <p>สุกร</p> <p>สุกร</p> <p>สุกร</p> <p>สุกร</p> <p>ไก่ เป็ด ไก่วง นกกระทา</p> <p>ไก่ เป็ด ไก่วง นกกระทา</p> <p>ไก่ เป็ด ไก่วง นกกระทา</p> <p>ไก่ เป็ด ไก่วง นกกระทา</p> <p>ผึ้ง</p>

"โรคติดเชื้อ" หมายถึง โรคและชนิดสัตว์ที่เกี่ยวข้องดังแสดงไว้ข้างล่างนี้ :-

ชนิดของโรค	ชนิดของสัตว์
1. ทริพาโนโซมีอาซิส	โค กระบือ ม้า
2. บาดทะยัก	โค กระบือ ม้า
3. เวชชีควาลาโตมาไตติส	โค กระบือ สุกร
4. โพรงจุมกและหลอดลมอักเสบติดต่อกันในโค	โค กระบือ
5. ทริโคโมเนอาซิส	โค กระบือ
6. วอร์เบิล อินฟเลเตชั่น	โค กระบือ
7. ชูโตฟาร์ซี	ม้า
8. พาราไทพอยตีโนม้า	ม้า
9. ฝีตาขแกะ	แกะ
10. สแคบีส	แกะ
11. โรคของออเจสกี	สุกร
12. ภาวะเพาะลำไส้อักเสบติดต่อกัน	สุกร
13. โรคท้องร่วงในสุกร	สุกร
14. โรคหลอดลมอักเสบติดต่อกัน	ไก่
15. โรคกล่องเสียงและหลอดลมอักเสบติดต่อกัน	ไก่

ศูนย์บริการสุขภาพสัตว์ในประเทศญี่ปุ่นมีทั้งหมด 202 แห่ง (17) ในแต่ละจังหวัดจะมีศูนย์บริการสุขภาพสัตว์ประมาณ 1-14 แห่ง เฉลี่ยจังหวัดละ 4 แห่ง จังหวัดที่มีศูนย์บริการสุขภาพสัตว์มากที่สุด คือ ฮอกไกโด ซึ่งมีถึง 14 แห่ง ในขณะที่จังหวัดฟูกูชิมะมีเพียง 1 แห่ง หน้าที่ของศูนย์เหล่านี้ (6, 16) คือ :

- 1) กำหนดนโยบายในการปรับปรุงสุขภาพและสุขภาพสัตว์เกี่ยวกับสัตว์
- 2) ป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อมนุษย์ของปศุสัตว์
- 3) สำรองและวิจัยโรคสัตว์ที่เป็นปัญหาของท้องถิ่น
- 4) ทำการทดสอบสิ่งต่างๆ ที่จำเป็นเกี่ยวกับสุขภาพสัตว์ของสัตว์
- 5) ควบคุมการใช้ยาในปศุสัตว์และปลา
- 6) ปรับปรุงระบบการให้อาหารเพื่อสุขภาพอันดีของสัตว์

7) ควบคุมการระบาดของเสียและกลิ่นจากคอกสัตว์

8) เรื่องอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพสัตว์ของสัตว์ ศูนย์สุขภาพสัตว์นี้ได้รับการสนับสนุนจากศูนย์ปฏิบัติการวินิจฉัยและชันสูตรโรคสัตว์ของจังหวัด และสถาบันสุขภาพสัตว์แห่งชาติ

ศูนย์ปฏิบัติการวินิจฉัยและชันสูตรโรคสัตว์ ในญี่ปุ่นมีทั้งหมด 10 แห่ง แต่ละแห่งตั้งอยู่ตามจังหวัดใหญ่ๆ จากเหนือจรดใต้ ได้แก่ จังหวัดโทชิงิ กุงมา โอกายามา โกชิ และ โอกินาวา (17) หน้าที่ของศูนย์ปฏิบัติการวินิจฉัยและชันสูตรโรคสัตว์ คือ :

- 1) วินิจฉัยและชันสูตร (ร้อยละ 80 ของงานทั้งหมด)
- 2) วิจัยและให้การสนับสนุนงานสัตวแพทย์

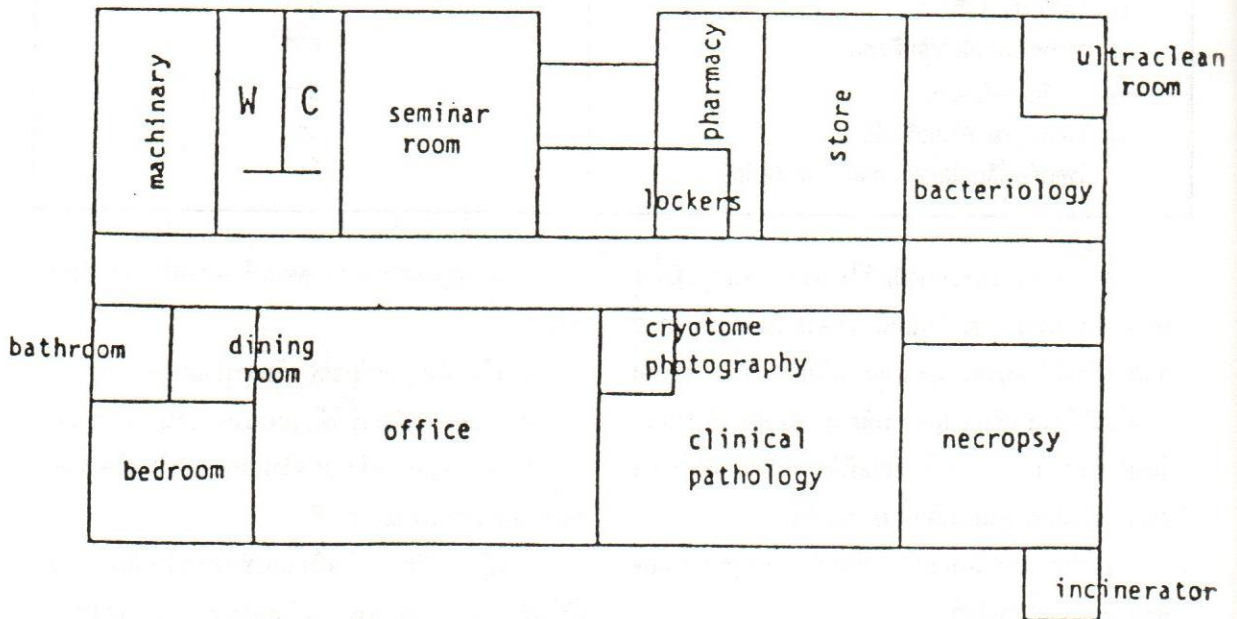
บริการทางภาคสนาม

3) ประชาสัมพันธ์ผลงานวิจัยทางสุขศาสตร์ของ สัตว์

4) จัดอบรมสมาชิกของศูนย์สุขภาพสัตว์เกี่ยวกับ โรคสัตว์ที่อยู่ในความสนใจ

จากการที่ผู้เขียนได้เข้าเยี่ยมชมศูนย์สุขภาพสัตว์ 2 แห่ง พบว่าแต่ละศูนย์มีเครื่องมือเครื่องมือและ อุปกรณ์ต่างๆครบครัน รวมทั้งกำลังคนที่ปฏิบัติงาน ด้วย ตามกฎหมาย (9) ศูนย์แต่ละแห่งจะต้องได้มาตรฐานในเรื่องขนาดของสถานที่ แพลน อุปกรณ์เครื่องมือ เครื่องมือ และกำลังคน ตามที่กำหนดโดยกระทรวง เกษตร ป่าไม้ และประมง จำนวนบุคลากรในแต่ละ

ศูนย์มีประมาณ 12 คน ซึ่งในจำนวนนี้ 10-11 คนเป็น สัตวแพทย์ นอกนั้นเป็นคณงานจ้างเพียงบางเวลาเพื่อ ทำงานธุรการหรือสารบรรณหรืองานทำความสะอาด โครงสร้างการทำงานของศูนย์คล้ายกันเพียงแต่ปรับ ให้เหมาะสมตามความจำเป็นของแต่ละศูนย์ ส่วนใหญ่ จะแบ่งเป็น สำนักงานบริหาร ห้องผ่าซาก พยาธิวิทยา แบคทีเรียวิทยา ไวรัสวิทยา ชีวเคมี ยาและชีวผลิตภัณฑ์ ห้องสัตว์ทดลอง ห้องเก็บของ ห้องเครื่องกล ห้องล้างทำความสะอาดเครื่องมือ ห้องอาบน้ำ และ ห้องประชุม แผนผังของศูนย์บริการสุขภาพสัตว์ (ศูนย์ บริการสุขภาพสัตว์อ็อกโซ จังหวัดกานากาวา) แสดงไว้ ดังนี้



แผนผังของศูนย์บริการสุขภาพสัตว์ (ศูนย์อ็อกโซ จังหวัดกานากาวา)

เครื่องมือส่วนใหญ่ที่มีตามศูนย์เหล่านี้แสดงไว้ในตารางที่ 5 ในทางปฏิบัติ บุคลากรจะจัดเป็นกลุ่มหลวมๆ เป็นกลุ่มโคนม สุกร และไก่ แล้วแต่สถาน-

การณ์ และใช้ห้องปฏิบัติการร่วมกัน บุคลากรบางคน อาจได้รับมอบหมายให้ทำงานทางด้านใดด้านหนึ่ง โดยเฉพาะ ขึ้นอยู่กับแต่ละศูนย์ของแต่ละห้องที่

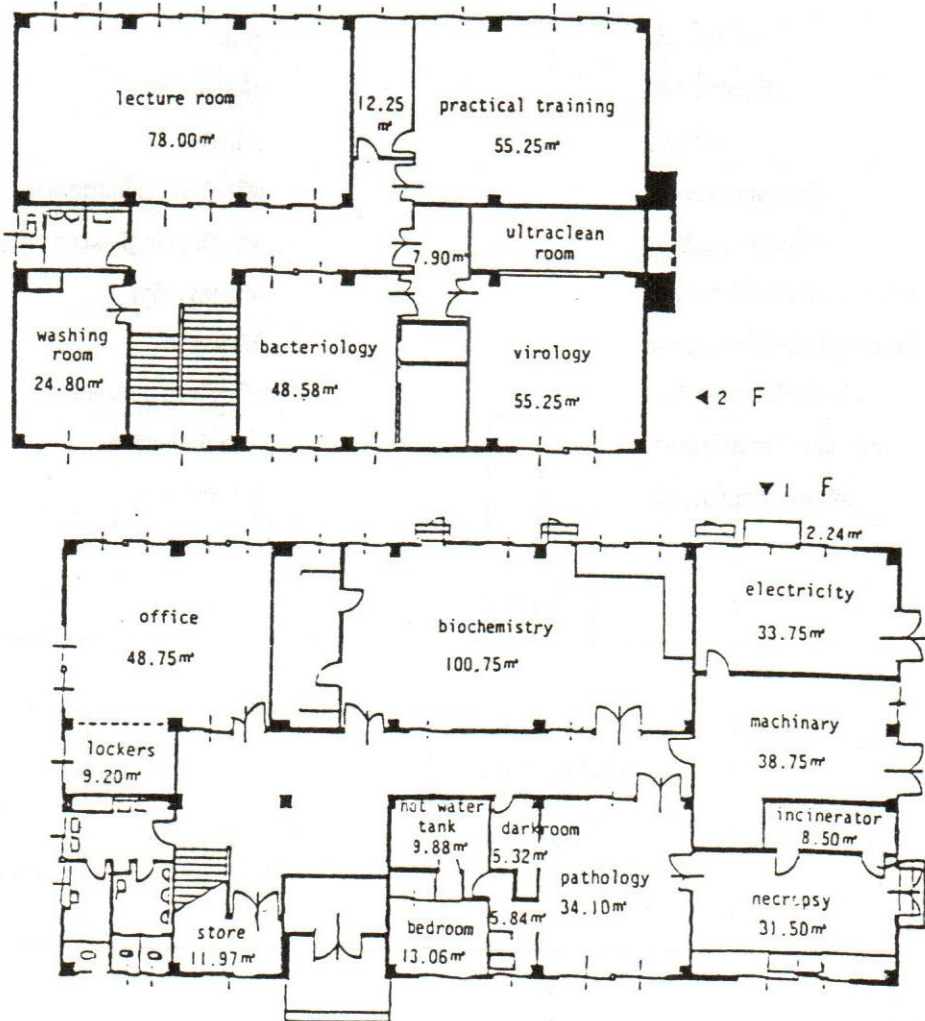
ตารางที่ 5 : อุปกรณ์และเครื่องมือที่มีตามศูนย์บริการสุขภาพสัตว์ (ศูนย์ยกโซ่ จังหวัดกานากาวา)

กล้องจุลทรรศน์ฟลูออเรสเซนซ์	เครื่องล้างอุตราโซนิก
ตู้ควบคุมอุณหภูมิสำหรับคอมพิลเมนต์ฟิสิกเซชัน	ตู้ควบคุมอุณหภูมิ
หม้อนิ่ง	ตู้แช่แข็ง
กระตักน้ำแข็ง	ตู้เย็น
เครื่องทำน้ำกลั่น	กล้องจุลทรรศน์
เครื่องปั่น	เครื่องชั่ง
ตู้ควบคุมอุณหภูมิ	เครื่องวัดความเป็นกรด-ด่าง
เครื่องวัดความเร็วลม	เครื่องวัดอุณหภูมิและความชื้นอัตโนมัติ
เครื่องวัดความชื้นโดยใช้กระแสลม	เครื่องตรวจก๊าซ
กล้องถ่ายรูป และเครื่องฉายภาพ	โต๊ะผ่าซาก
เครื่องวัดปริมาณออกซิเจน	เครื่องวัดความหนาแน่น
เครื่องสเปคโตรโฟโตมิเตอร์	เครื่องวัดออกซิเจน
เครื่องวัดความชื้นของน้ำ	ยานพาหนะ

ศูนย์ปฏิบัติการวินิจฉัยและชันสูตรโรคสัตว์ ทัวๆ ไปจะใหญ่กว่าและมีเครื่องมือเครื่องมือนี่ซับซ้อนกว่าของศูนย์บริการสุขภาพสัตว์ และมีสัตวแพทย์

ประจำอยู่ประมาณ 7-10 คน แผนผังของศูนย์ปฏิบัติการวินิจฉัยและชันสูตรโรคสัตว์ แสดงไว้ดังนี้

FLOOR PLAN (1/200)



แผนผังของศูนย์ปฏิบัติการวินิจฉัยและชันสูตรโรคสัตว์ (จังหวัดกานากาวา)

ดังได้กล่าวมาแล้วว่า หน้าที่หลักของศูนย์ปฏิบัติการวินิจฉัยและชันสูตรโรคสัตว์ คือการวินิจฉัยและชันสูตรโรค ทำวิจัย และสนับสนุนการทำงานของศูนย์บริการสุขภาพสัตว์ ห้องปลอดเชื้อ ตู้ปฏิบัติการป้องกันการติดเชื้อ เครื่องวิเคราะห์เลือด สเปคโตรโฟโตมิเตอร์ อิเล็กโทรฟอเรซิส เครื่องวัดความหนาแน่น

แก๊สโครมาโตกราฟี อีไลซ่า ตู้อบในบรรยากาศที่มี CO₂ และเครื่องมือเพาะเนื้อเยื่อแบบหมุน เป็นเครื่องมือที่มีใช้ในศูนย์ปฏิบัติการวินิจฉัยและชันสูตรโรคเหล่านี้ รายชื่อเครื่องมือต่างๆ ในศูนย์ฯ แสดงไว้ในตารางที่ 6

ตารางที่ 6 : รายชื่อเครื่องมือที่ใช้ในศูนย์ปฏิบัติการวินิจฉัยและชันสูตรโรคสัตว์ (จังหวัดกานากาวา)

	จำนวน
ตู้ปฏิบัติการป้องกันการติดเชื้อ	1
เครื่องทำน้ำกลั่นบริสุทธิ์	1
ตู้กรองลม	2
โต๊ะปฏิบัติการปลอดเชื้อ	1
ไฟฟ้าสำหรับศัลยกรรม	1
เครื่องฉายภาพจากกล้องจุลทรรศน์	1
กล้องจุลทรรศน์	8
เครื่องวัดความเป็นกรด-ด่าง	2
เครื่องชั่ง	4
ชุดวิเคราะห์เลือด	1
ชุดตรวจสอบสิ่งแวดล้อม	1
ชุดวิเคราะห์น้ำ	1
เครื่องแยกส่วน	1
เครื่องเขย่า	1
เครื่องบันทึกความหนาแน่นอัตโนมัติ	1
อิเล็กโทรฟอเรซิส	1
แกชโครมาโตกราฟี	1
อะตอมิคแอบซอร์บชั่น สเปคโตรโฟโตมิเตอร์	1
สเปคโตรโฟโตมิเตอร์ พร้อมเครื่องบันทึกอัตโนมัติ	1
ฟลูออเรสเซนซ์ สเปคโตรโฟโตมิเตอร์	1
สเปคโตรโฟโตมิเตอร์	1
อีไลซ่า	1
เครื่องเผาอุณหภูมิต่ำ	1
ถังเก็บสเปิร์มแช่แข็ง	2
เครื่องโฮโมจีไนเซอร์	2
หม้อนึ่งฆ่าเชื้อ	3
ตู้อบฆ่าเชื้อ	1
เครื่องฆ่าเชื้อด้วยการกรอง	1
ตู้อบควบคุมอุณหภูมิ	4
ตู้อบควบคุมอุณหภูมิในบรรยากาศ CO ₂	1
ตู้พักไข่	2
เครื่องมือเพาะเนื้อเยื่อแบบหมุน	2
โถปลอดความชื้น	1
เครื่องทำให้แห้งควบคุมอุณหภูมิ	1
เครื่องทำให้แห้งด้วยลม	2
เครื่องทำให้แห้งด้วยการแช่แข็ง	1
เครื่องละลายพาราฟิน	2
เครื่องตัดเนื้อเยื่อ	3

เครื่องลับมีดสำหรับตัดเนื้อเยื่อ	1
ตู้เซ่แข็งอุณหภูมิต่ำมาก	2
ตู้แช่แข็ง	4
เครื่องล้างระบบอุลตราโซนิก	2
เครื่องปั่นความเร็วสูงอุณหภูมิต่ำ	1
หม้อละลายของแช่แข็ง	1
หน่วยเพาะเลี้ยงสัตว์ทดลอง	2
ตู้เย็นขนาดใหญ่คนเดินเข้าไปได้	1
ยานพาหนะ	1

6. สถาบันสุขภาพสัตว์แห่งชาติ (13)

สถาบันสุขภาพสัตว์แห่งชาติเป็นหนึ่งใน 15 สถาบันวิจัยซึ่งอยู่ภายใต้การดูแลของสภาวิจัยทางการเกษตร กระทรวงเกษตร ป่าไม้ และประมง ตั้งอยู่ที่ กังนองโด ทชูปะ อิบารากิ หน้าที่ของสถาบันนี้ก็คือ ศึกษาวิจัยและพัฒนาวิธีการป้องกันและรักษาโรคซึ่งเกิดการติดเชื้อ โรคจากพยาธิ โรคของระบบสืบพันธุ์ โรคที่เกิดจากโภชนาหาร และโรคที่เกี่ยวกับการหลั่งน้ำนม สารพิษ และ ฯลฯ ซึ่งมีผลต่อปศุสัตว์และสัตว์ปีก นอกจากนี้ยังทำการทดลองเกี่ยวกับการสุขภาพสิ่งแวดล้อม ศูนย์ปฏิบัติการกลางจะมุ่งทำงานด้านวิจัยพื้นฐาน ในขณะที่สาขาที่ออกไกโด โทโฮกุ และกิวชู ทำการศึกษาเกี่ยวกับปัญหาของแต่ละท้องถิ่น สาขาที่ทำกรวิจัยเกี่ยวกับโรคของสัตว์ปีกที่ กูราจิ เซกิ-ชิกิฟู-เกง จะทำการศึกษาวิจัยปัญหาเกี่ยวกับโรคสัตว์ปีกทั่วประเทศ

ศูนย์ปฏิบัติการกลางและสาขาจะให้บริการทางด้านกรวินิจฉัยและด้านสุขภาพสัตว์ต่อฝ่ายบริหารส่วนจังหวัดและศูนย์บริการสุขภาพสัตว์ มีการพัฒนาการผลิตชีวภัณฑ์ชนิดใหม่ๆที่ใช้ในทางสัตวแพทย์ ซึ่งส่วนใหญ่ก็จะนำไปผลิตเป็นการค้าโดยห้องปฏิบัติการของเอกชน นอกจากนี้สถาบันยังจัดการฝึกอบรมระดับชาติเป็นประจำทุกปีสำหรับสัตวแพทย์ในภาคสนาม เพื่อให้มีความรู้ทันกับเหตุการณ์และเทคนิคที่ก้าวหน้าในปัจจุบัน ในปี ค.ศ. 1962 มีการจัดฝึกอบรมรายตัวและเป็นกลุ่มสำหรับสัตวแพทย์จากประ-

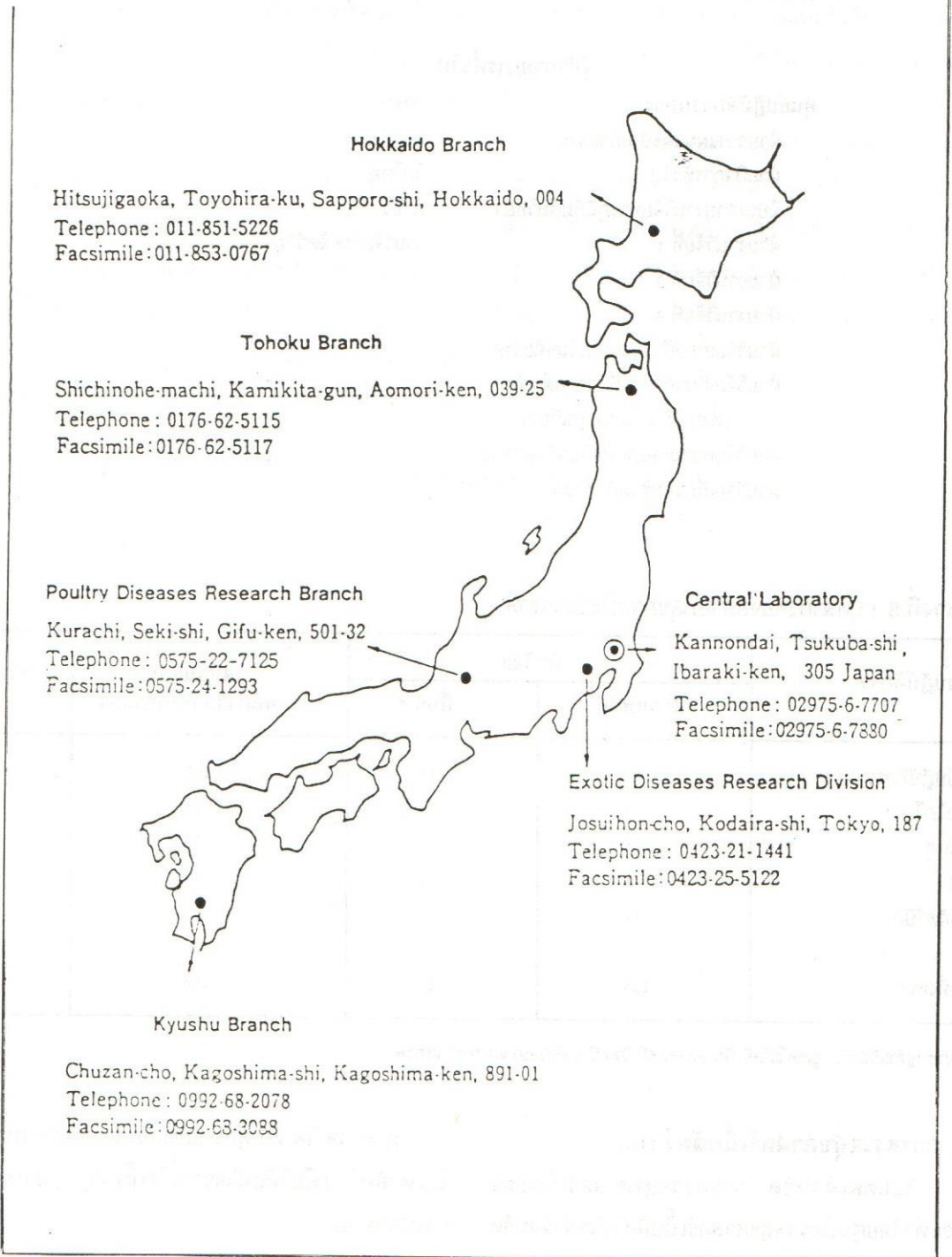
เทศที่กำลังพัฒนา โดยมีจุดประสงค์เพื่อสร้างความร่วมมือระหว่างชาติ

วัตถุประสงค์ในการวิจัยของสถาบันสุขภาพสัตว์แห่งชาติ สรุปได้ดังนี้ :-

- 1) ศึกษาเกี่ยวกับคุณสมบัติของเชื้อที่ทำให้เกิดโรคต่อปศุสัตว์ในญี่ปุ่น และในต่างประเทศและพัฒนาวิธีที่จะควบคุม
- 2) วินิจฉัยและวิเคราะห์เชื้อที่เป็นตัวฉวยโอกาสทำให้เกิดโรค และโรคเนื้องอกและมะเร็งในปศุสัตว์ โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อหาวิธีป้องกัน
- 3) ศึกษากระบวนการของโรค การวินิจฉัย การป้องกัน และการรักษาโรคที่เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงทางเคมีของร่างกาย
- 4) ศึกษาถึงวิธีการที่เป็นระบบในการควบคุมโรคของปศุสัตว์และสัตว์ปีก โดยเน้นที่การป้องกันโดยการปรับปรุงสิ่งแวดล้อม
- 5) การประยุกต์เทคนิคขั้นก้าวหน้าและขั้นพื้นฐาน เพื่อพัฒนาชีวผลิตภัณฑ์ สร้างวิธียาตรฐานในการวินิจฉัยโรค และวิธีทางระบาดวิทยา และการปรับปรุงพันธุ์สัตว์ทดลอง
- 6) ศึกษาถึงวิธีการที่จะส่งเสริมความปลอดภัยในการให้อาหารและสารเติมในอาหาร โดยเน้นการพัฒนาวิธีการวิเคราะห์และวิธีที่จะทำลายพิษ

ภาพต่อไปนี้จะแสดงสถานที่ตั้งของศูนย์ปฏิบัติการกลาง และสาขาต่างๆ ในญี่ปุ่น

National Institute of Animal Health



ที่ตั้งของศูนย์ปฏิบัติการวินิจฉัยและชันสูตรโรค และสาขาทั่วประเทศญี่ปุ่น

ตารางที่ 7 และ 8 แสดงแผนการจัดองค์กรและบุคลากร

ตารางที่ 7 : แผนผังการบริหารองค์กรของสถาบันสุขภาพสัตว์แห่งชาติ

ผู้อำนวยการทั่วไป

ศูนย์ปฏิบัติการกลาง	สาขา :
ฝ่ายวางแผนและประสานงาน	ชอกโกโต
ฝ่ายกิจการทั่วไป	โตโกสุ
ผู้ประสานงานวิจัยทางภูมิคุ้มกันวิทยา	กิวชิว
ฝ่ายงานวิจัยที่ 1	งานวิจัยโรคสัตว์ปีก
ฝ่ายงานวิจัยที่ 2	
ฝ่ายงานวิจัยที่ 3	
ฝ่ายวิจัยเกี่ยวกับระบบการวินิจฉัยโรค	
ฝ่ายวิจัยเกี่ยวกับโรคที่มาจากต่างถิ่น (ตั้งอยู่ที่ โกโตรา โตเกียว)	
ฝ่ายวิจัยความปลอดภัยเกี่ยวกับอาหาร	
ฝ่ายวิจัยเกี่ยวกับชีวผลิตภัณฑ์	

ตารางที่ 8 : บุคลากรของสถาบันสุขภาพสัตว์แห่งชาติ

ห้องปฏิบัติการ	นักวิจัย		เสมียนและ พนักงานวิทยาศาสตร์	รวมทั้งหมด
	สัตวแพทย์	อื่นๆ *		
ศูนย์ปฏิบัติการกลาง	95	19	105	219
ชอกโกโต	9	0	14	23
โตโกสุ	5	1	13	19
กิวชิว	5	0	13	18
โรคสัตว์ปีก	11	1	13	25
รวมทั้งหมด	125	21	158	304

* ผู้เชี่ยวชาญด้านชีววิทยา ชูเคิน โฉย พิษ เกษตรเคมี ชีวเคมี เภสัชวิทยา และการถ่ายภาพ

7. การตรวจสอบศาสตร์เนื้อสัตว์ (10)

ในแต่ละจังหวัด การตรวจสอบศาสตร์เนื้อสัตว์กระทำโดยศูนย์ตรวจสอบศาสตร์เนื้อสัตว์ประจำจังหวัดและสาขา ซึ่งมีอยู่ทุกจังหวัดทั่วประเทศภายใต้การดูแลของกระทรวงสาธารณสุข หน้าที่ของศูนย์ตรวจสอบศาสตร์เนื้อสัตว์มีดังนี้ :-

- 1) ตรวจ โค ม้า สุกร แกะและแพะ ที่ถูกส่งมายังโรงฆ่าสัตว์ เพื่อให้แน่ใจว่าจะได้เนื้อที่ถูกสุขลักษณะและปลอดภัย
- 2) สืบสวนโรคของปศุสัตว์และสิ่งที่เป็นเพื่อนมากับเนื้อสัตว์
- 3) ให้คำแนะนำในการปฏิบัติต่อเนื้อสัตว์แก่ผู้ใช้

และคนงาน

4) แลกเปลี่ยนและตอบกลับข้อสนเทศเกี่ยวกับการตรวจเนื้อสัตว์ระหว่างศูนย์ตรวจสอบสุขศาสตร์เนื้อสัตว์และศูนย์บริการสุขภาพสัตว์ และกับเกษตรกรทั่วประเทศ และใช้ประโยชน์จากข้อสนเทศเพื่อที่จะวางแผนป้องกันโรคของปศุสัตว์

การตรวจสอบสุขศาสตร์เนื้อสัตว์มีดังนี้ :-

- 1) การตรวจร่างกายก่อนฆ่า
- 2) การตรวจอวัยวะภายในต่างๆ ต่อม่าน้ำเหลือง และเนื้อสัตว์ เพื่อความปลอดภัยของผู้บริโภค
- 3) การตรวจสอบทางจุลชีววิทยาและซีรัมวิทยา เพื่อบอกชนิดของเชื้อไวรัสหรือจุลินทรีย์ซึ่งเป็นสาเหตุ

ของโรค รวมทั้งการตรวจสอบสารปฏิชีวนะตกค้างในเนื้อสัตว์

4) การตรวจทางกายภาพและชีววิทยาในเลือด กล้ามเนื้อ อวัยวะภายใน เพื่อค้นหาสารเคมี ยา และโลหะ

ศูนย์ตรวจสอบสุขศาสตร์เนื้อสัตว์ จังหวัดกานากาวา ที่อิราทซึกะ มีสาขา 3 สาขา คือ อาทซึกิ ซากามิฮาระ โอคาวาระ มีสัตวแพทย์รวมกันทั้งสิ้น 38 นาย ห้องปฏิบัติการที่ศูนย์ประกอบด้วยห้องปฏิบัติการพยาธิวิทยา ชีวเคมี แบคทีเรียวิทยา ไวรัสวิทยา ห้องปลอดเชื้อ

(อ่านต่อฉบับหน้า)

